

Mărturisiri

Antoche Sibiana Mirela

Azi nu mai simt căldura din verile de foc
Nici fulgii albi de nea nu-i simt acum deloc,
Nu simt nici firul ierbii ce-i verde ca mătasea
Nici frunzele îngălbenite, doar vântu-l simt-adesea.

Mai simt doar depărtarea îmbrățișată-n dor
Învăluită-n negură de jindul călător,
Iubirea ce-i pierdută în marea de pustiu
Încerc să o adulesc, dar este prea târziu?

Azi nu mai simt durerea ce am simțit-o ieri,
Ce repede-au trecut atâtea primăveri!
O liniște nebună s-a așternut din cer,
Un val de ceață deasă m-a prins ca un mister.

Privesc și las în urmă tristețea și suspinul
Și lacrima ce curge amară ca veninul,
Mai pâlpâie în vise, în nopțile senine
Mai am speranța-n mine că într-o zi revine...